

ZBAM!

tek perdelik komünalimsi oyun

alan açan: şirvan akan

yeni tiyatro dergisi
7. emek ve başarı ödülleri
'en iyi hareket
düzeni/koreografi ödülü'

istanbul - 2018

kişiler

KOMÜNDAŞ - spiritüel hippie oyuncu

KOMÜNALİST - spiritüel kurallara bağlı hippie oyuncu

ANTİKOMÜNALİST - memnuniyetsiz muhalif entel oyuncu

TEKNİK

ASİSTAN (*bizim rejimizde müzikleri veriyordu*)

YÖNETMEN (*bizim rejimizde ışık masasında oturuyor, ışıkları yönetiyor ve arada oyuna karışıyordu*)

not: bu kişiler bizim topluluğumuzda bu oyuna oyunculuğunu armağan etmek isteyenlere göre yaratıldı ve düzenlendi. teknik rolünü gerçekten teknik, yönetmen rolünü gerçekten yönetmen olan kişiler oynadı. metin başka karakterler yaratmaya ya da karakter çıkarmaya açık. metni bestelerden ayrı düşünmüyorum. bizim rejimizde beste baki turanlı'ya, ses tasarımı aykut özen'e aitti. bestelere ulaşmak isterseniz metnin sonundaki iletişim bilgilerinden bize ulaşabilirsiniz.

yazarın notu: bu metinde kopya yok, kopya var. içinizden okuyucuya *belirli* bir karşılık olmadan armağan edilen bu metne bir armağan vermek gelirse, bunu nasıl yapabileceğinizi metnin sonundaki notta bulabilirsiniz.

(... demek ki bu oyun özelinde, seyircinin konumu şahitlik olacak; amacımız ise kişisel olarak deneyimlediğim çember ve benzeri pratiklerde şahit olduğum şifalanmanın vuku bulabilmesi için alan açmak. bu metin, çeşitli kişi ve topluluklarla, özellikle de kendi tiyatro topluluğumuzun üyeleriyle yaptığım çemberlerde bana armağan edilen yaşam öykülerinin bir araya getirilmesiyle, buna ek olarak metin içinde de belirteceğim topluluk çalışmalarından çıkanlarla oluşturuldu. bu metni sahnelemek isteyen herkesi, yaşanmışlıkları onurlandırmaya, metne kendi yaşanmışlıklarını dâhil etmeye, çalışmalarını kendi topluluklarıyla yapıp neler çıktığına bakmaya davet etmek istiyorum. çalışmalar ve çember usulü ile ilgili yardıma ihtiyacınız olursa metnin sonunda bulunan iletişim bilgilerinden bana/yazara ulaşabilirsiniz. bu oyunun seyirciyle armağan ekonomisi yöntemiyle buluştuğunu, bunun benim için oyunun estetiğinin bir parçası olduğunu da eklemek istiyorum.)

(oyun başlamadan, oyuncuların bazıları kendi doğallıkları içinde seyircilerin arasında/fuayede dolaşır, sonra seyircilerle birlikte salona geçerler. TEKNİK ve ASİSTAN sahnede bir şeylerle uğraşmakta, seyirciden gelen armağanları oyunculara dağıtmaktadır. seyirci alanının ortasında çemberimsi bir boşluk vardır. ışık masası ve müziklerin verildiği donanım göz önündedir.

oyunculuk çok samimi fakat gündelik değil, düşük tempolu hiç değil. metinde şimdi burada doğaçlanıyormuş gibi bir yapı var fakat aksiyon, yani tiyatrodaki komün kurma aksiyonu, çaresizlikten sıyrılmış kafaların ürünü ve bu hal oyuna hakim olmalı.

seyirci yerleştiğinde, oyuncular, Yönetmen, Teknik ve Asistan, hatta armağan gişesinde seyircileri karşılayan kişi, sahnenin önüne oturur. seyirciye bakarlar. bir an.)

YÖNETMEN - şu an ve burada, yani bu komünde...

ANTİKOMÜNALİST – illa isim koymamız gerekiyor mu, komün dediğin işte, bir birliktelik gibi değil mi?

YÖNETMEN – ha evet, öyle de olur... şu an ve burada, bu birliktekomünalimsimtrakımsı... şimdi şu an burada! tarih yazılıyor olsa, tarihe neyin geçmesini isterdiniz?

(seyirciye bakılan bir an)

YÖNETMEN - (oyuncuları kast ederek) aa, size soruyorum arkadaşlar!

(oyuncular anlayıp hemen bir çeşit tuhaf meditatif duruşa girerler.

ANTİKOMÜNALİST - ayak başparmaklarınız sağlam mı?

(hepsi ayakkabısını çıkarır ve oyun başlar.)

TEKNİK - “ilk Oidipus’u okuduğumda dinden çıktım sandım,

ayrıca iki hafta annemin suratına bakamadım”

hâlâ hayattayım ve bu benim hikâyem. (Komündeş’i kastederek) sana armağan ediyorum.

KOMÜNDAŞ – *(Tekniğin hikâyesini anlatmak için sahneye çıkar, Teknik seyirci alanına oturur)* gururla anlatacağım! *(sarılırlar. Komündaş abartı bir İstanbul Türkçesiyle anlatmaya başlar. tirat ilerledikçe bu aşırı tonlamalar oyuncularını rahatsız eder.)* ben böyle küçük bir ilçede doğdum. işte amcam çok dövüyordu. ben de dövmeyi ondan öğrendim zaten. habire dövüyordu, onun için ben de dövmeyi, kimin neresine nasıl vurulur çok iyi biliyorum yani böyle. öyle olunca ben önüme çıkana dava çıkarıyorum, bir şey yapıyorum çaatindiriyorum çuuut vuruyorum... ondan sonra, tabii o öğretmen filan dövmüş, benim gittiğim lise, aynı lisedeniz biz amcamla. adım gitmiş tabii amcam öyle şey yapınca... gidince... ben geldim sonra ve “bu ne ayak filan” böyle bakıyorlar. ben böyle diyorum yan baktın düz gittin dövüyorum. sen ne yapıyorsun orada, hayırdır ne konuşuyorsun niye, dövüyorum; bir de biliyorum insanların neye nasıl vuracağını nasıl güzel olacağını. hani horoz döv/iteklerler ya böyle, horoz dövüşürler, ben de öyle yapıyorum. ondan sonra... eeemm... benim de canım sıkıldı, taktım bir tane herife... gözüme kestirdim. lan diyorum... mahsun mahsun da bakıyor. niye böyle hani. ben dedim bunu döveceğim, okul çıkışı benden erken çıktı diyeceğim, biz zaten böyle üç kişi, Oğuz filan var... dedim, bunu çıkışta ben şey yapacağım, kapının girişinde ben bunu niye benden erken çıkıyorsun diyip sıkıştıracağım, döveceğim bir güzel ama mahsun da bir çocuk böyle yere bakıyor filan, görmen lazım. ondan sonra... işte okul kapısına ben gittim, o benden önce çıktı tabii, dedim... “sen hayırdır?” bana bakıyor. “ne hayırdır?” öyle iyi niyetli de bir çocuk yani, bir kap su bir kap mama, kıyamıyorsun da bakınca ama kıyacan yani ne yapacan ki? dedim “sen niye benden erken çıkıyorsun?” “ben” dedi, “provaya gidiyorum”, tiyatro provasına gidiyorum. prova ne ya?...oldum... ben; hiç bilmiyorum ki! döndüm bizimkilere bakıyorum, prova ne? tiyatro ne? hani söyleyin de ona göre döveyim yani. bakıyorlar mal mal, zaten kimsenin haberi yok... dedi, provaya gideyim ondan sonra döversin beni. bakıyorum... prova dedi ben durdum. öyle deyince durdum yani.

TEKNİK - *(sahneye fırlayarak)* sonra da işte, dedim iyi ben de geliyorum provaya, çıkışta da döverim. gittim provaya, arkaya bir yere geçtim salonda, izledim böyle bir süre filan... sonra işte... dövmedim yani çocuğu. provaya gitmeye devam ettim ama. sonra o ekipten biri hastalandı, bana dediler sen geç yerine, ben de işte... ilk rolüm öyle oldu yani... sonra da işte, şu an burada sahnedeyim. hâlâ. *(anlatıdan çıkar. Komündaş'a)* ya güzel anlattın da, böyle hani seyirciye eğlencelik gibi oldu, o yüzden ben araya gireyim dedim. eğlencelik değil yani, bu öylesine bir hikâye mi? benim hayatım, anladın?

KOMÜNDAŞ- ben sadece senin hikâyeni anlatmak istedim. *(bozulmuştur.)*

YÖNETMEN - bir de niye aşırı İstanbul Türkçesiyle anlattın? bu çocuk Karadenizli, sen bilmiyor musun?

KOMÜNDAŞ - anlamadım, r'leri söylemiyor muyuz?

ASİSTAN - tamam arkadaşlar, kırıcı olmayalım lütfen, çatışma çıkmasın. yapıcı şeyler söyleyelim...

KOMÜNALİST - o zaman, olmadı arkadaşlar, baştan alacağız mecburen.

TEKNİK - (*üzülür*) ama benim hikâyem geçmedi mi tarihe şimdiii; teknik ekibiz diye tarihe geçmiyor muyuz biz?

(*teselli ederler*)

YÖNETMEN - a olur mu canım, bir kere biz o ayrımları aşmış bir topluluğuz. bir de bir hikâye tarihe nasıl geçer? (*seyircileri kast ederek*) şahitlerin kulaklarından kalplerine inerek! yani geçti mi tarihe, geçti tabii ki!

KOMÜNALİST - geçti tabii geçti ama, demek ki başka bir biçim bulmamız lazım, böyle olmadı. şimdi... önce neden burada olduğumuza dair bir açıklama yapalım mesela!

ANTİKOMÜNALİST - yani ne bileyim, çağrı açık, herkes biliyor herhalde...¹

YÖNETMEN – pardon, son kez araya giriyorum, bayağı açıkladık aslında, hâlâ hayattayız dedik, kendi tarihimizi yazıyoruz dedik, komün dedik. (*ANTİKOMÜNALİST tasvip etmediğine dair bir tepki verir*) ay, tamam, komünle ilgili bir şey de, neden komün filan onu açıkla. kurduk falan de.

TEKNİK - nasıl yani, ne diyeyim şimdi, “oldu, kurduk!” yani “komünü şu aaaaaankuuurduk. kurulmuş ilan ediyorum. arz ederim.” (*bir kısmı alkışlar, bir kısmı yadırgar.*)

KOMÜNALİST - biraz resmî gibi oldu, şimdi komün ya, hani o resmî dili geride bırakıp daha bize ait bir anlaşma biçimi...

TEKNİK - hmm... Immm...

KOMÜNALİST - bir de biraz daha kutlamalı bir şey gibi olması lazım, böyle törenli gibi.

ASİSTAN - o zaman böyle bir şey mi? (*efekt verir.*)

ANTİKOMÜNALİST – bu çok elektronik oldu.

TEKNİK - ben şöyle bir... hani...

YÖNETMEN - hah hah evet, sen şimdi bir çeşit ritüel yap bak, komün ya, ritüel yap ‘neden komün’ ritüeli, ama resmî olmasın.

ASİSTAN – elektronik de olmasın.

KOMÜNDAŞ - bir de kapsayıcı olsun lütfen arkadaşlar tamam mı, ayırıştırıcı olmasın, herkesi kapsasın.

KOMÜNALİST - bize ait yeni bir dil gibi olsun.

---

¹ çünkü oyunun tanıtımı ‘*tiyatrodan komün olur mu?*’ sloganıyla yapıldı.

KOMÜNDAŞ - evet ama herkes için de anlaşılır olsun. bir de burada ne yaptığımızı iyi anlatan bir şey olsun. bir de seyircilerimize, yani komünün şahitlerine de alan açan bir şey olsun! bakın şimdi bile tam anlaşılmadı (*telaşlanırlar*)... neden? çünkü tanışmıyoruz! bakın o candan, o narin ve gönülden gelen bağ olmayınca komün kurulmadan dağılır! (*seyircinin yanına çembere inerek*) hah, mesela, hemen tanışalım! şimdiii, mesela siz, hah, siz şimdi bana tüm sırlı sırlarınızı, en gizli anılarınızı, en korkulu korkularınızı anlatın, sonra siz, sonra siz, hıı? olur mu?

KOMÜNALİST - bence esas o zaman komün kurulmadan dağılır. o dediğin bağı kurmak için de biraz zaman lazım. şimdi o zaman sen, böyle hem tarafsızca, hem kapsayıcı şekilde ve yeni bir dille ve ilkel de olmadan, bir de törensi şekilde ama bize ait bir törensilikle, şahitlere de zaman da tanıyarak böyle bir... hah.

TEKNİK - hani böyle bir...

KOMÜNALİST - böyle... hah, öyle.

ASİSTAN - şöyle bir şey gibi mi bakın? (*bir müzik verir. TEKNİK pek de ne diyeceğini bilemeyerek müziğin üstüne konuşur.*)

TEKNİK - eeeey ulu... (*ulu demek ayrıştırıcı olabileceğinden oyuncular tepki verir*)
ululuklaaaar
ata... (*aynı sebeple tepki*) atalıklaaaar
siz de şahit olun ki
biz bir çağrı yaptık
herkes de geldiii
kuruldu komünümüüz
kesin olarak gibi
şu an şimdiii

KOMÜN ŞARKISI

(*bu şarkı ayrıştırıcı olmamak, kapsayıcı olmak adına hiçbir şey söyleyemez hale geldikleri için büyük bir zorluk ve karmaşa içinde söylenir*)

komün! neden?
çünkü komün komünaldır!
komünal olan komündür
ve komün olan komünaldır!

hep mutlu! ya da değil
bazen başka şeydir
ama hep komünaldır!
çünkü komün komünaldır

komün! komünal bir haldir!
haller komünal hallerdir!
her zaman! ya da bazen
komünal haller komünaldir!

komün! komünalizmdir! (*büyük tepki*)
ne? ne bileyim, ya da belki de değildir
komünal olan komündür
ve komün olan komünaldir!

(*söz bulunamaz, iii diye mırıldanırlar bir süre*)
komünler! komünler!
pek komünal hallerdir!

demek ki komün kesinlikle bir komündür!
komünler komünaldirler ve komündürler!
komünadaş! komünadaşlar komünde komünleşirler!
çünkü komünler komünaldirler!

KO - KO - KO - KOMÜN
KOMÜN!

(*şarkı biter*)

ANTİKOMÜNALİST - bu oldu mu yani şimdi?

YÖNETMEN – (*yerin dibine geçmiştir*) olmadı.

KOMÜNDAŞ - neden, kapsayıcı oldu mu oldu, yani herkesi kapsadı işte.

KOMÜNALİST - biraz da akışına bırakmak lazım böyle şeyleri.

KOMÜNDAŞ - akış! çok güzel! herkesin hikâyesi yanında mı?
(*performatif bir anlatıma geçiş*)

KOMÜNALİST - herkesin kendi hikâyesi yanında mı?

ANTİKOMÜNALİST - başkalarının hikâyeleri tiyatrodada mı?

KOMÜNDAŞ - başkalarının hikâyeleri yanımızda mı? herkesin hayalleri yanında mı?
herkesin önyargıları yanında mı? herkes deliliğini getirdi mi? yanımızda taşıdıklarımız
yanımızda mı?

ANTİKOMÜNALİST - ayak başparmaklarımız sağlam mı?

KOMÜNDAŞ - aşklarımız yanımızda mı?

KOMÜNALİST – hâlâ hayattayız ve bu bizim hikâyemiz.

(*performatif toplu anlatım, tempolu, iç içe, bedensel. bu kısım, tiyatroya nasıl başladığımıza dair yaşanmışlıklarımızı paylaştığımız çemberimizden çıkanlarla oluşturuldu. “karanlık” kısma dair topluluğunuzdan bir şey çıkmazsa, oraları aynı bırakabilir, diğer cümleleri kendi topluluğunuzdan çıkarabilirsiniz*) **KOMÜNDAŞ** - benim aklımda hiç tiyatro yoktu **ANTİKOMÜNALİST** - ben aslında dans etmek istiyordum **TEKNİK** - edebiyat hocam yönlendirdi **ASİSTAN** - kendi küçük dünyamda oyunlar kuruyordum kendi kendime **KOMÜNDAŞ** - yazlıkta gösteriler yapardık, bir arkadaşım sende sahne enerjisi var dedi **ANTİKOMÜNALİST** - orta 2’de okul gezisine gittik, bana hap içirmişler... ne? a ah, ben böyle bir şey yaşamadım..? (*herkes tuhaf olur. aniden aşırı hızlı, fisiltı dolu bir anlatıma geçerler, nereden geldiği belli olmayan “karanlık” ses ayırt edilebilir bir performansla, her seferinde başka oyuncu tarafından icra edilir.*) tiyatronun ne olduğunu bilmiyordum - biliyordum da yapmak istemiyordum - arkadaşla çizgi filmleri canlandırırđık - tiyatroyu bana televizyon öğretti - bunu bir çok kişi söylüyordu - etkilendim hayaller kurmaya başladım - **dört gün boyunca halüsinasyon gördüm** - tiyatroyu sevmiyordum - seviyordum çünkü çok eğleniyordum - tiyatro ilgimi çekmiyordu, alkışlar ilgimi çekiyordu - pamuk prenses ve yedi cüceler kariyerimin dönüm noktası oldu - giderek artan tiyatro tutkuyla hayalimdeki okulu sonbahar yaprağına yazdım - işte televizyon dizileri, evet - **bazı erkekler benle yatmış, bazıları da tezahürat ederek izlemiş** - aslında dans grubundaydım, araya replikler yazılınca tiyatro yapmış oldum - ekipte güzel kızlar vardı, herhalde o yüzden - bana avcı rolünü verdiler, ilk hayal kırıklığımlı o zaman yaşadım - evdeki mandalları taktım, sepeti koluma taktım - her gece başucumdaki o yaprağı bakıp kendimi sahnede hayal ederek uyudum - **geziden döndüğümüzde bütün okula yayıldı bu olay** - sahneye çıkıp seyirciye bakınca dedim ben buradan inmeme - ışıklardan seyirciyi göremediğim için kendimi rahat hissettiğim tek yer oldu - kendimi aşırı rahatsız hissettim, aşırı heyecandan karnım ağrıdı, hep bir daha yapmam desem de hep tekrar yaptım - avcı rolüyle başlayan kariyerim mevsimler gibi soyut bir şey deneyimleyerek katlanarak artarak deneyim! - **yok olmak istiyordum, o yılı hatırlamıyorum, ama orta 3’te tiyatro grubuna girdim** - okulda tiyatro yapmak havalıydı - 4 yıl boyunca o sonbahar yaprağıyla aramda büyük bir bağ oluşmuştu aşk gibi! bu bağla çalıştım ve kazandım - **4 yıl boyunca tiyatroyla aramda bir bağ oluşmuştu, hırs gibi, beni aşağılayan herkese gününü gösterecektim** - şimdi kalbimdekileri paylaşmak için sahnedeğim - şimdi aynı tutkuyla sahnedeğim - dünyaya bir katkı sunmak için sahnedeğim - **hâlâ onlara günlerini gösteriyorum** - yani ne yaparsan yap aşk ile yapınca oluyor! - **yani ne yaparsan yap hayatta kalmak için yapınca oluyor!**

(*performatif anlatımdan çıkılır.*)

ASİSTAN - ah... aramızda birinin böyle bir şey yaşamış olabileceğini hiç düşünmemiştim...

KOMÜNALİST - ay ben çok merak ettim, kim arkadaşlar o?

KOMÜNDAŞ - hii ay sorulur mu öyle?!

ANTİKOMÜNALİST - hiç girmek istemediğim bir yere girdik, (*seyirciye*) çok pardon!

KOMÜNDAŞ - ay ama bakın, hikâyeler rezone oldu canlar, birbirinde yankılandı!

ANTİKOMÜNALİST - tamam bizde rezone oldu da herkeste oldu mu acaba?

KOMÜNDAŞ - çok güzel, çok güzel, mesela buradan da ‘aşklarımız’ diye bir tohum atabiliriz. çok güzel olur, düşünsene, bizim komünün toprağı yok, ama sahnesi var; tohumu yok ama hikâyeleri var; bir de ağaçları aşktan filizlenmiş böyle (*minik bir ağaç salınımı yaparak gıcık bir ruhsal mırıltı çıkarır: Hare Krişna - Allah Ya hu*).

ANTİKOMÜNALİST - eeeh, ne bu be, niye kendinizi spiritüel hallere sokuyorsunuz iki saattir?! hippi komünü mü burası?!?

ASİSTAN – şu an ilk çatışmamız yaşanıyor! bir sakın olup şu anı anlamaya çalışalım. (*Teknik hemen barışma büyüsü yapmaya çalışır.*)

YÖNETMEN - a ah? bu ne şimdi?

TEKNİK - barışma büyüsü yapıyorum!

ANTİKOMÜNALİST - ben barışmak filan istemiyorum!

TEKNİK - hiiii! kavgalı mı geçeceksin tarihe?

- “pes etmek istediğinden emin misin?”

KOMÜNALİST - ama her ne yaşıyorsa olduğu gibi kabul edilip tarihe geçmesi lazım sonuçta.

KOMÜNDAŞ - kabul! çok güzel! (*performatif anlatıma geçiş*) herkesin dönüm noktası yanında mı? herkes ruhsal uyanışını getirdi mi?

ANTİKOMÜNALİST - canım, her seferinde bu kadar uzun mu ritüel yapacağız, şunu bir kolaylaştırın ya! yok mu pratik bir yolu bunun?!

(*ritüelin içi boşalır, Komündaş bozular.*)

KOMÜNDAŞ - yanımda, her şey, her şey yanımda. oldu mu?

ANTİKOMÜNALİST – oldu... hâlâ hayattayım ve bu da benim getirdiğim hikâye.

ben kurt köpeği seviyorum diye dayım bana yavru kurt köpeği çaldı; şimdi: dayım iyi mi kötü mü? ben buna mutlu oldum, ben de mi kötüyüm? köpek mesela kötü değil, iyi, ama bazılarına göre kötü. şimdi demek ki burada, dayım kötügibi, ben kötümtrak, köpek göreceliyi.

sonra dayım eroine başladı. şimdi. eroin kötü, dayım da mı kötü, yoksa eroini satan mı kötü, yoksa eroini sattıran mı kötü, ya da belki eroin kötü değil, eroin nötr, satan kötü, sattıran daha kötü, dayım en kötü... ama dayım bıraksa, temizlense o zaman iyi olabilir, demek ki dayım o kadar kötü değil, az kötü, eroin daha kötü, satan kötü kare, sattıran kötü üstü kötü üstü kötü. sonra dayım eroin parası için dedemi vurdu. şimdi. demek ki, dayım kötü, eroin kötü, silah kötü. aslında belki para da kötü. ama para bazen iyi. para eroin gibi nötr mü, değil, demek ki para bazeniyibazenkötü, eroin çoğunlukla kötü, nötrkötü. sonra ben de elime silah aldım, demek ki ben de kötüyüm. sonra bıraktım, iyi mi oldum? kötüden iyiye geçince iyi daha mı iyi oluyor, yoksa kötünün iyisi mi oluyor? yani hep iyi olanın iyiliği mi daha iyi, kötü olduktan sonra iyi olanın iyiliği mi daha kötü, ay iyi... benim silah bırakmam mesela anneme göre bayağı iyi, o zaman anneme göre ben de iyiyim. dayıma sorsan şaibeliyi, dedeme sorsan geneldeyi; o zaman demek ki ben de bazen kötü, bazen çok iyi, bazen çok kötü, bazen bildiğin kötü, bazen düpedüz iyi, bazen iyi iyi, bazen eh işte kötü. dedem öldüğü için iyi mi kötü değerlendiremiyoruz, demek ki ölmek kötü. ya da iyi. ya da iyinin kötüsü gibi. ya da nötr ya da bazen iyi... şimdi! demek ki, yavru köpek görecekötüyi, eroin nötr, dedem bilinemez kötüyü, para bazeniyi, ben sonradaniyi. ama bir dayım mı kötü mü yani şimdi?

(oyuncular bu hikâyeden etkilenmiştir. ANTİKOMÜNALİST'in etrafında bir sempati çemberi oluştururlar.)

KOMÜNDAŞ - şifa buldun mu can kardeşim, şifa buldun mu? hissettin mi nasıl da içimize işledi hikâyem, nasıl da titreşiyoruz senin özündeki ışıkla?

(AntiKomünalist bu fazla duygusallıktan pek memnun olmamıştır ve devam etmek ister, geçiştirerek "tamam biz titreştik de bakalım herkes titreşti mi? zaten benim hikâyem de değil, niye bu kadar abarttınız? başka bir sürü hikâye var burada... başka hikâye getirdiniz herhalde değil mi arkadaşlar?")

KOMÜNALİST - "Neden yıllarca işerken kuburu tutturamadım?"

ASİSTAN - Ayy neden?

KOMÜNALİST - Neden yıllarca işerken kuburu tutturamadım?² *(elleriyle performatif bir yere geçtiklerini belli eder.)*

sen benim gerçek adımlı bilemezsin
sokakta görsen tanımazsın, ayırt edemezsin
belki mafyayım, belki çete başıyım
belki mahalle delikanlısıyım

---

² tüm metin gibi burasının da yaşanmış bir hikâyenin şiirselleştirmesi olduğunu hatırlatmak isterim. arada alıntılanan şiir, bu yaşanmışlığı yazara armağan eden kişinin sevdiği bir şiir.

belki bir çeşit orduda komutanım
emin olamazsın, bilemezsin
belki böbrek satmış olabilirim
belki kendi böbreğimi satmış olabilirim
sen hiç
elinde böbrek tuttun mu bööbrrrreeek
o yüzden işte bilemezsin
belki ilkokul mezunuyum
belki senin bildiğinin 10 katı 20 katı şiir biliyorum
bak sen bunu bilir misin:
(*şiirle birlikte oyuncuların biri bir name mırıldanmaya başlar. *tiz*)
**“bütün namlular bize göredir.
bize göredir çarmıhlar,
mezarlıklar;
bize göredir yalnızlıklar...”**
bilmezsin
belki akıl hastanesinde yattım
belki hastane kaçkınıyım
nereden bileceksin
belki aşağı mahalledenim
belki Yugoslavya diye bir ülkedenim
öyle bir ülke var mı
sen bilemezsin
belki çok kötü suçlar işledim
belki kadınlara çok kötü şeyler yaptım
ve belki hiç gözyaşı dökmedim ve gözyaşına bakmadım ve göz çıkardım
nereden bileceksin
(*mırıldanma biter.*)
ben belki MİT-aaah ta tatatata (*silah imler*)
tatatatata
tatatatata
(*oyuncuların biri silah yaptığı elini Komünalist’in ağzına sokar.*)
(*gülerek*) ahahahaha
(*ağzında silahla anlaşılmayan bir konuşma*)
abi şimdi beş kilo var ya biz onu senlen iki iki kırışırız bir de bizim Ahmet’e veririz üçte
birini kırdırırız dörtte ikisini mahalleye dağıtırız onu oradan alırız gripini basarız ikide üçü
köye gider beşte dördü şehre iner
ben belki köylü ağzıma silahı sokunca hiç korkmadım
sonra belki otobüste akbilim bitince korkudan çatladım
bilemezsin
(*oyuncu yine mırıldanır * pes*)
(*toplularken silah çekme sahnesi. işerken aynı anda arkasına silah doğrultmaya çalıştığı
için üstüne işer.*)
şşş... huop!

evde biri mi var lan!
yiyorsa gel lan!
bizde blöf yok lan!
sen.. ben..kimim lan
bilebiliyor musun ulan
sen kim.. ben kim lan!
(*murıldanma biter.*)
ben belki evde panjurları perdeleri çektim saklandım
belki aylarca evden çıkmadım
bilebilir misin
emin olabilir misin
yok bilemezsin
sonra ben belki bıraktım
diazepemi
metamfetamindioksidi
opiummeroksiti
lanetzıkkımsiki
emin olamazsın, bilemezsin
- pes etmek istediğinden emin misin?
sonra ben belki çıkarıp attım
belimdeki silahı
çorabımdaki kırkbeşliği
iç cebimdeki sustalıyı
kulak arkamdaki kelebeği
ciğerimdeki satırı
dalağımındaki şişleri
midemdeki bıçağı
omurgamdaki şarapneli
ve belki de
hayasızlığımı görüp de hayalarımı geri kazandım
ve belki de ağladım erkekliğimi
ağzımdan
gözümünden
belimden
dilimden
fişkirtarak
sen nereden bileceksin
sen benim gerçek adımları da bilemezsin
sokakta görsen tanımazsın, ayırt edemezsin
sen sadece iki şeyden emin olabilirsin
sadece iki şeyi bilebilirsin
bir,
korkmayı bıraktığımdan beri
elime silah almadığımı

bir de
o günden beri
işerken kuburu ıskalamadığımı.

(herkesin eli silah şeklinde kalır.)

ANTİKOMÜNALİST - ben tuhaf oldum, emin değilim, komünde bu hikâyenin ağaç olup bööyle dallanıp budaklanması iyi bir şey mi şimdi? tarihimize bu haliyle alıyor muyuz yani? yani ne yapmış kadınlara?

KOMÜNALİST - işte onu bilem/

ANTİKOMÜNALİST - bilemezsin, anladım...

ASİSTAN - sen çatışma çıkarmaya mı çalışıyorsun?

TEKNİK - hah, barışmak istiyorsun, erkeklerle, eril şiddetle barışmak istiyorsun! *(barışma büyüü yapmaya çalışır)*

ANTİKOMÜNALİST - hayır, barışmak istemiyorum!

TEKNİK - ama orada bir küslük sezdim ben, küslük yok mu?

ANTİKOMÜNALİST - küslük olabilir ama barışmak istemiyorum!

KOMÜNALİST - ama sende blokaj olmuş bak, dizlerin kilitlemiş...

TEKNİK - arkadaşlar ama olmuyor böyle, bakın düşmanlıklarımızla geçiyoruz tarihe, lütfen barışır mısınız?

- “pes etmek istediğinden emin misin?”

(AntiKomünalist salonun kapısına yönelir, kapıyı açar. “ANTİKOMÜNALİST: oyun bitti, buyurun çıkabilirsiniz. YÖNETMEN: hayır, hayır ara yok!”)

KOMÜNDAŞ - lütfen dağılmayın, çok rica ediyorum. bakın bütün komünler böyle dağılıyor hep!

ANTİKOMÜNALİST – ama ben bu komünde, olduğum halimle kabul görmüyorum o zaman! düşmanlıklarımın kabul görmeyi hak etmiyor muyum?!

KOMÜNDAŞ – peki, tamam git o zaman, tarihe komünü dağıtan kişi olarak geçmeye razıysan git... *(Antikomünalist bir süre kalakalır, sonra gidemez)* o zaman işte şimdiiii ‘aşklarımız’! tarihe aşklarımız diye bir sayfa açıyorum! *(kimse çıkmaz)*

KOMÜNALİST - e sen de tarihe bir sayfa açıyorsun sonra sayfayı doldurmuyorsun! olmaz, bakın şu an, an içerisinde ne oluyorsa tarih yazılıyor lütfen! bundan sonra herkes kendi sayfasının sorumluluğunu alsın!

KOMÜNDAŞ - ha o zaman yok... ya da dur kalp zihin bedenle bağlantı kurayım...

ANTİKOMÜNALİST – al işte... ben dedim, tiyatrodan komün olmaz dedim!

KOMÜNDAŞ - Hayallerimiz! Hayallerimiz diye bir sayfa! Hah! (*herkes hayal pozuna geçip hayal kurmaya çalışır.*)

Hâlâ hayattayım ve bu da benim hayalim.

meselaaabeee... çok anlamlı ve çok işlevli işler yapmışım, çok cuk oturmuş ve çok toplumun gerçeğine dokunmuş, toplumsalsalıcı gerçeklik olmuş mesela, çok ses getirmiş, çok duyulmuş, çok kamuoyu oluşturmuş; sonra bir bakmışım hakkımda soruşturma açılmış! ben de kıvançlı bir direnişle, mağrur ve mağdur bir dirençle direnmişim, ama nasıl bir direniş, gözüne alınca hemen sosyal medya eylemi başlatan bir direniş, ama nasıl anlamlı, nasıl isyanlı böyle! ben de nasıl hemen ne yapacağımı bilebilmişim -ki hiç içeri girmedim ama girince hemen öğrenivermişim, hemen izlediğim filmler etkisini göstermiş, hemen genlerimdeki Anadolu halk isyanı bilgisi etkinleşmiş, ay bir direniyorum hapiste, bir direniyorum, nasıl anlamlıyım ve nasıl hafif hissediyorum; mesela artık hiç suçluluk duymuyordum, 'ay gerçekten anlamlı bir laf edemedim' de demiyordum, suya sabuna dokunmadım diye hiç suçlu hissetmiyordum, yasalarca suçlu bulununca suçlu hissetmekten kurtulmuşum, vicdanım bir rahatlamış bir rahatlamış, hem de artık kimse bana naif diyemiyormuş, memleketin gerçeklerinden kopuk diyemiyormuş, ben de oh diyordum, oooooooh diyordum, rahat nefes alıyordum, nasıl mağrur ve nasıl kıvançlı ve nasıl mağdur olmuşum!

(*huzursuz şekilde hayalden çıkarlar. Teknik nazar büyüü yapmaya çalışır.*)

TEKNİK - arkadaşlar biraz daha, yani ne bileyim, gerçekçi hayaller mi kursak...

KOMÜNDAŞ - ay ne bileyim, hayallerimiz deyince bu çıktı benim içimden.

TEKNİK - o tamam, o tamam ama yani ne bileyim, biraz daha mı... yani böyle hoş hayaller mi kursak...

KOMÜNALİST - hah, hah bak meselaaaa... bütün bu ekip böyle (*seyircileri de kast ederek*) hepimiz yani, gitmişiz bir arazi almışız, ekolojik köy kurmuşuz, tamam mı, ekolojik, oh böyle hava mis gibi, neredeyse elle tutulur bir oksijen seviyesi, hiç kirlilik yok! kendi sebzemizi meyvemizi tohumumuzu kendimiz yetiştiriyoruz, tertemiz gıda, mesela, hiç böcek ilacı kullanmıyoruz, ama, ama hani böcek de yok, yani karafatma, danaburnu, hamamböceği yok çünkü tavuklar var, onlar hepsini yiyor.

permakültür yapmışız ama hiih ay solucan yok, yılan yok, öyle yapış yapış sürüngen vıcık şeyler yok, onları hep tavuklar yiyormuş... değil mi, yer değil mi tavuk? ...sivrisinek de yokmuş, karasinek de yokmuş, çünkü onlar da parazit taşıyıcı hayvan, yani misal tenyalı ineğe konup sonra seni ısırır sen de tenyalanırsın ama işte sinek yok, tenya yok, onların hepsini tavuklar yemiş. pire yok, bit yok, saç biti yok, baş biti yok, kasık biti yok, vücut biti yok, sonra mesela uyuz hiç yok, hiç, kökü kazınmış, uyuz böceğinin soyu tükenmiş çünkü hepsini tavuklar yemiş. tavuklar serbest geziyor ya, biz de veganız ya, tavuklar çoğalmış çoğalmış çoğalmış, iğrenç olan her şeyi yemiş; olur değil mi öyle, hii, olur değil mi olur değil mi olur değil mi olur değil mi (*aşırı panik olur*)

TEKNİK - aa, eyvah, eyvah hayalini kurduğumuz şeyi istemiyoruz, eyvah... (*herkes dehşete düşer*) ne yapayım? korkuları yakma büyüü mü, ne yapayım ben?!

KOMÜNALİST - o zaman ya hayalimizi değiştireceğiz ya da istekliliğimizi değiştireceğiz...

ANTİKOMÜNALİST - e hani ben olduğum halimle kabul görecektim bu komünde?

KOMÜNDAŞ - ama böyle tohum ekmiş olacağız o zaman! hayalini kurduğumuz dünyada yaşamak istemiyormuşuz diye geçecek tarihe!

ASİSTAN - çatışma mı çıktı?!?

YÖNETMEN - a bir dakika, bir şey soracağım... siz bütün dünyayı mı hayal ettiniz?

KOMÜNALİST - ha, bütün dünyayı mı hayal edecektik? ben etmedim. Gerçekçi düşündüm.

ANTİKOMÜNALİST - e nasıl edeceğiz başka türlü hayal? bütün dünya adına ben mi hayal kurayım? o da faşist olmuyor mu?

KOMÜNDAŞ - o zaman herkes kendi dünyasını kursun ama lütfen yaşamak istediği gibi kursun arkadaşlar, sonra ektiğimizi biçiyoruz, lütfen.
(*KOMÜNDAŞ aniden meditatif bir duruşa geçer, ancak kimse anlamaz.*)

ANTİKOMÜNALİST – şu anda mı kuruyoruz?

KOMÜNDAŞ – (*gıcık bir yoga hocası sesiyle*) evet tam olarak şu an kuruyoruz.

KOMÜNALİST – yere oturabilir miyiz?

KOMÜNDAŞ – herkes istediği yere geçebilir arkadaşlar. isteyen yere yatabilir, isteyen olduğu yerde kalabilir, (*seyircilere*) sizler de lütfen, uzanabilirsiniz...

ASİSTAN – herkesle mi kuruyoruz?

KOMÜNDAŞ – evet herkesle kuruyoruz. (*seyircileri kastederek*) komünün şahitleri de dâhil, herkesle... şimdi gözlerimizi kapayalım... (*giderek gıcıklaşan bir tonla*) nefes almak güvenli, burada olmak güvenli...

ANTİKOMÜNALİST – ay çok gıcık.

KOMÜNDAŞ - karanlığımı başkalarına projekte ettiğimi kabul ediyorum.

ASİSTAN – ay bir dakika bir şey eksik. ben müzik açayım.

KOMÜNDAŞ - aç! aç tatlım, sonra yerinde kal, bir daha konuşma. *(müzik girer.)*

(tekrar yoğunlaşmaya başladıkları bir anda tekrar bölünürler.)

KOMÜNALİST – ay bir dakika, bir dakika! şimdi o zaman bit, pire yok değil mi yani, oraya gitmeyeyim?...

KOMÜNDAŞ – *(tekrar odaklanmalarını sağlamak ister)* yok tatlım, hayır, oraya gitme, bambaşka bir hayal kur şimdi. *(gözlerini kapatır ve yönlendirmeye başlar.)* bitin olmadığını kabul ediyorum. uyuzun olmadığını kabul ediyorum. adaletin olmadığını kabul ediyorum... savunma var adalet yok, bunu biliyorum. Temassız seks yok...var... *(kendi söylediklerini yadırgar ve meditasyondan çıkar)* KAPAT! kapat şu müziği! şimdi de ben hizalanamadım! dağıldım, olmadı, olmuyor işte!

ANTİKOMÜNALİST – bir dakika, biz... biz hayal mi kuramıyoruz?

KOMÜNALİST - nasıl olur! biz hâlâ hayattayız, hayatta! *(müzik patlar, bir anda hepsi bir hayalin içine girerler. ışıklar yavaşça kararır. black out'da müzikle birlikte seyircinin hayal kuracağını ya da en azından bu konuyu düşüneceğini umduğumuz bir süre geçer 45 saniye, 1 dakika kadar. topluluk olarak çalışmasını yaptığımız yerlerden birisi burası. hep birlikte hayal kurma çalışması, yani burada seyirciden beklediğimiz şeyi önce biz kendi aramızda yaptık.)*

(müzik biter ve hayal kurma ritüeli son bulur. büyük bir OH çekilir. aşağıdaki diyalogların da büyük çoğunluğu, hayallerimizi gerçekleştirmekte karşımıza çıktığını düşündüğümüz engellerle ilgili yaptığımız çalışmadan çıktı.)

ANTİKOMÜNALİST - valla biraz daha fazla param olsaydı aslında, hemen şimdi gerçekleştirebilirdim gördüğüm şeyi.

KOMÜNDAŞ - evet, evet, çok güzel; bir aramız olabilseydi mesela, orada hemen kur böyle!

KOMÜNALİST - bir de tabii hani aynı hayali paylaşan insanların olacak...

ANTİKOMÜNALİST - bir de para hırslı olmayan insanlar olacak...

TEKNİK - ayy, insanlar...

ANTİKOMÜNALİST - e tabii, bir de kimse toprak çapalamam demeyecek mesela?

TEKNİK - eh işte insanlar...

ASİSTAN - bir de zaten şimdi hayalini kurduğumuz dünya kurulsaydı gerçekten, hep aynı insanları mı göreceğiz?

KOMÜNALİST - bir de internet olacak mı? olacak değil mi? olur yani herhalde?

YÖNETMEN - mesela şu an var. yani bu komün özelinde diyorum, telefonlarda çoğu kişinin vardır... ama işte, tabii burada hepimiz toplandık da, ne kadar kalabiliriz, onu bilemiyorum...?

ASİSTAN - 1 saat 47 dakika. onun da zaten 40 dakikasını geçirdik. ben hesapladım bak. armağanlardan gelen yemekleri yedik; telefonunda interneti olmayanlarla kendimizinkini paylaşsak, artı buraya gelmeden yenen yemekler, içilen içkiler, ısınılan ısılar, âşık olunan aşklar ve hayal olan hayalleri düşündüğümüzde yaklaşık 1 saat kalıyor. sonra kaos çıkar. ben

sorumluluk almam! *(panik olurlar, herkes tempolu şekilde mazeret üretmeye girişir ve birbirlerini olumlarlar)*

ANTİKOMÜNALİST – aaaa, ben de almam... zaten bende para da yok, arazi de yok!

ASİSTAN - benim aslında pek vaktim yok, tiyatro, asistanlık filan, siz de biliyorsunuz hocam...

KOMÜNDAŞ - ben de şimdi köpek sahiplendim hani onu bırakıp da...

KOMÜNALİST - ben de çocuk yaptım...

YÖNETMEN – e benim de annem babam şimdi yaşlı, hani onları bırakıp da, komün kur filan olmaz yani...

TEKNİK - bende de... pek cesaret yok galiba... yani çok konforluyum şu an hayatımda, o rahat alanı bırakmak için bir çeşit yüreklilik lazım gibi...

ANTİKOMÜNALİST - bende de ne yok biliyor musunuz? umut yok, umut. bakıyorum etrafa, önceye, bugüne, sonraya, ama yok yani!

- pes etmek istediğinden emin misin?

TEKNİK - eyvah, umutsuzluk mu oldu? çok büyük bir umutsuzluk mu oldu şu an? ne yapayım ben?

KOMÜNALİST - hah o zaman sen yine böyle bir ritüel yap, hem bize umut versin, hem cesaret versin, hem umutsuzluğu dağıtsın, hem güçsüzlüğümüzü kırsın, hem içimize işlesin, hem de bizi ayağa kaldırsın böyle!

ASİSTAN - böyle bir şey! *(müziği açar.)*

YANIMIZDA OLANLARIN ŞARKISI

yerçekimi benim yanımda
dolunayın altını yanımda
rüzgârın kuvveti yanımda
mağaranın serini yanımda
omurgam dik, sağlam
Deniz'lerin gülüşü yanımda
kalbim can pompalıyor
rahmimin boşluğu yanımda

Emma'nın dansı yanımda
Jara'nın şarkısı yanımda
martının uçuşu yanımda
turnanın göçüşü yanımda
Göbeklitepe'ye hac yaptım
tarihin çarkı yanımda
yaylanın sisinden doğdum
atamın efsunu yanımda

yerçekimi benim yanımda

dolunayın altını yanımda
rüzgârın kuvveti yanımda
mağaranın serini yanımda
omurgam dik, sağlam
Deniz'lerin gülüşü yanımda
kalbim can pompalıyor
rahmimin boşluğu yanımda

Sofi'nin vakarı yanımda
cadının kazanı yanımda
Ruhi'nin sazı yanımda
Metin'in yazısı yanımda
hafızamı hep yazdım
evvel gidenler yanımda
aşkıyı hep yaydım
evren benim yanımda

(dansın sonunda fırl fırl dönmüş olan ANTİKOMÜNALİST rahatsızlanır.)

ANTİKOMÜNALİST – 1h... karnım mı aç midem mi bulanıyor anlamadım... .. yani şimdi o zaman mesela Ruhi'nin sazı yanımda ama Eylül'ün darbesi değil, öyle mi?

KOMÜNALİST - yok, onu almıyoruz işte.

ASİSTAN - almıyoruz onu işte.

ANTİKOMÜNALİST – hmm. Metin'in yazısı yanımda ama yediği cop yok, öyle mi?

KOMÜNALİST - yok işte, niye onu yanıma alayım?

ANTİKOMÜNALİST - haa, cadının kazanı var ama Salem'in ateşi yok mu? Deniz'lerin gülüşünü aldık ama darağacının ilmiğini bıraktık mı?

KOMÜNALİST - niye her şeyi bozmaya çalışıyorsun? bir kere de iyi tarafından baksan olmaz mı?

TEKNİK – hiii, karanlık bir kanal mı açtık? kötü kötü enerjiler mi aktı açtığımız kanaldan? hii, eyvah, eyvah!

KOMÜNALİST - arkadaşlar ama bu kadar da her şeyi didiklemem lazım!!! *(es)* yani tabii hani öyle her şeyi de kabul edilebilecek hale getirecek şekilde değil, yani bir sınırı olması lazım, ama genelde çok didiklemem lazım, ama işte belli bir sınır dâhilinde. (KOMÜNDAŞ - sınır! çok güzel! - *performansa giremezler*) ama sınırlar konusunda da çok sert olmamak lazım. zaten genel olarak hiçbir konuda sert olmamak lazım, esnek olmak lazım, hani rüzgârla kırılma da esne gibilerinden; ama kırılırsan da kabullenmek lazım, çünkü

o da hani o an ne oluyorsa o, ama o an olana da tutunmamak lazım, yani şu an bu oluyor diye bunu büyük bir hikâyeye dönüştürüp kendine acımamak lazım; ama kendine acıyorsan onu da kabullenmek lazım yani her neredeyse ordasın işte gibi, ama çok da kendine depresyonlarda boğulma izni vermemek lazım, yani bir denge lazım işte böyle kendini kabullenmekle kendine her şey için izin vermek arasında öööyle bir denge tutturacaksın ki, böyle ince ince mükemmelce yaşayacaksın! (*her seferinde bitti zannederler ama bir türlü bitmez; kreşendolu, aşırı zorlayıcı bir tirat; artık sonunda oyuncular ağlar*) ama tabii o dengeyi de abartmamak lazım, arada bir çılgın bir şey yapmak lazım ki yaşadığını hisset, içindeki çocukla bağlantı kur; ha tabii ama o bağlantıyı kurunca da o çocuğun da artık biraz büyümesi lazım; yani içinde sürekli “ben ben ben” diye ağlayan bir prensesle gezemezsin! yani öööyle bir ayar bulman lazım ki içindeki çocukla yetişkin arasında böyle zarif zarif geç hayatın içinden süzül gibi, ama hep o aradaki çılgınlıklarla işte yani; bu arada, arada bir zarafeti de bozmak lazım; zaten çok zarif çok nazik çok alçakgönüllü de olmamak lazım, yani spontan olmak lazım ama çok da fevri olmamak lazım, yani çok kendini ciddiye almamak lazım ama o ciddiyetsizliği de çok abartmamak lazım, yani kabullenmeler, çılgınlıklar çocuklar ve yetişkinler arasında öööyle bir uyum bulmak lazım ki, hani hem böyle sorunsuz sorunsuz ferah ferah yaşayasın, hem de tabii başka insanlarla çatışmayasın, ama bazen sırf çatışma olmasın diye kendinden ödün vermek olabiliyor, onun olmaması lazım; yani bir şekilde ne zaman çatışacağını, ne zaman ödün vereceğini, ne zaman geri çekileceğini “çok çok çok” iyi değerlendirip karşdakini de “çok çok çok” iyi gözleyip ona göre yaşamak lazım; ama karşdakine de o kadar bağlı bağımlı olmamak lazım; aslında diğer insanların ne düşüneceğine göre hiç hareket etmemek lazım da, tamamen de insanları umursamamak olmaz; o yüzden hem insanların ne düşündüğüne göre kendini konumlandırmadan, hem de insanların o an orada aslında ne düşündüğünü, neye ihtiyacı olduğunu “bir şekilde sezerek” ve “belirli bir oranda” kaale alarak ve içindeki çocukla ve bulduğun dengeyle ve eyleme geçme cesaretiyle spontanca bir adım atmak lazım; zaten her ihtimalde hareket etmek lazım, mesela bak şimdi ben bunları böyle rahat rahat oturup söyledim ama bunlar hep laf, yani eyleme geçmek lazım, ama tabii herhangi bir eyleme geçmeden önce de önce bir kendi niyetinle hizalanmak lazım, yani neyi niçin yaptığına dair bir fikrin olması lazım ki doğru şeyi doğru sebeple yapabilesin ama bu kendi içine bakma halinin de seni felce uğratmaması lazım; yani aslında kısaca çok düşünmemek lazım, yani çok irdelememek lazım; ha bu arada lazım da dememek lazıgerekiyor çünkü o da bir çeşit kendine şiddet yani, aslında hiçbir şeyi yapmak lazım değil, seçimler var! özgürlük var! lazımmış “gibi geliyor” sadece, ki işte o zihnin varsayımlarına da çok takılmamak lazım, ha şimdi zihin orada, ZİHİN ORADA, konuşuyor bir işlevi var, onun da hakkını vermek lazım, ama zihne de çok takılmamak lazım zihnin susması lazım ki (*hep birlikte*) ZEENNN!; yani kısaca “her şeyle her şey” arasındaki o kusursuzca kusurlu, o kontrollücespontan, çocukça yetişkin, dürüstçe tedbirli o geri zekâlı o innnnncecikoororağzınasssofömvrngfvnbrwVNGV çizgiyi bulup o çizgide kalmaya çalışmak ... ?!?!?!

(*herkes hüngür şakır*)

TEKNİK - birbirimizin deliliğine sahip çıkalım istediğimde
akıl sağlığım

böyle oluyor işte
böyle

KOMÜNDAŞ – *(kendini toparlamaya çalışarak)* birbirimiz dışında hiçbir şeye ihtiyacımız olmadığını düşündüğümde ümidim böyle oluyor: veee ‘aşklarımız!’

TEKNİK – ayyy, siz de illa gözümüze sokacaksınız yani aşklarınızı! *(soğuk es)*

KOMÜNDAŞ - ne demek istedin ulu dostum? *(şefkatle elini omzuna koyar)*

TEKNİK - *(kolu iter)* yok yani de, biraz kendinize saklayabilirsiniz.

KOMÜNDAŞ - anlamadım dostum.

ASİSTAN – arkadaşlar lütfen, yani... çatışma filan çıkmasın. *(Teknik’e)* Sen niye öyle dedin ki, bence çok tatlılar!

KOMÜNDAŞ - niye benden çoğulmuşum gibi bahsediyorsunuz, anlamadım canlar.

TEKNİK - e öyle değil misin?

KOMÜNDAŞ - nasıl değil miyim, çoğul mu?

ASİSTAN – ay çatışma mı çıkıyor? çatışma çıkmasın, hocam, ne yapsam, bir şey yapayım size? *(ses masasına geçer.)*

KOMÜNDAŞ - siz bir şey mi varsaydınız? ne varsaydınız?

ANTİKOMÜNALİST - ayy, bir erkek duygularıyla temas edince hemen de gey sanıyorsunuz. animusunuzla barışın biraz!

KOMÜNDAŞ - erkek olduğumu da mı varsaydınız? *(ışıklar kararmaya başlar)*

ANTİKOMÜNALİST - *(boşluğa düşer – tam karanlık; tuhaf süregiden efekt)* nee?

KOMÜNDAŞ - varsaydığınızı varsaymak için ne varsaydınız?

KOMÜNALİST - varlarımı sayıyorum: 1 - ben 2 - sen 3 – o.

ANTİKOMÜNALİST - ama şimdi sen benim varsaydığım şey değilsen ben nasıl benim varsaydığım şey olacağım ama? nereye gittiniz bu arada?

KOMÜNDAŞ - nasıl yani? ben buradayım...

KOMÜNALİST - 1 - artı 2 - eksi 3 - ... nötr?

ANTİKOMÜNALİST - ben benim, yani ben benimdir herhalde... ben bir varsayım mıyım? ama bazı şeylerim yok?

KOMÜNALİST - yoklarımı sayıyorum: 1 - âdem elması 2 - penis 3 - testis

ANTİKOMÜNALİST - hah işte, yoklar olmayınca, varsaydığım var olmuyor mu? beni yok saymayın! neredesiniz?

KOMÜNDAŞ - ben buradayım...

KOMÜNALİST - 1... 2... 3...

TEKNİK - nereye gittiniz?

KOMÜNDAŞ - buradayım! bir şey varsaymayınca görünmüyor muyum? ben buradayım! görünüyor muyum?(*aşağıdaki saymalar bu replikle üst üste biner. hâlâ karanlıkta, seyirci alanında önyargı yakma çemberi kurulur.*)

KOMÜNALİST - 1 ... 2... 3...

TEKNİK - 1... 2... 3...

ASİSTAN - 1... 2... 3...

KOMÜNDAŞ – önyargılarımız... yakmak istediğimiz önyargılarımız... (*ışık*) (*topluluk içinde yapılan önyargılar çalışmasından. siz de kendi çalışmanızı yaparak değiştirebilirsiniz.*)

- lubunya.
- lubunya, lubunya, lubunya.
- çok tatlılar!
- bayılırim, bayılırim, bayılırim.

- evde kalmış, histerik!
- zarif, narin, pislik!
- çiğ et kokusu.
- güllaç ve gül suyu.
- asit. asit sülfat, sülfirik asit. kükürt.
- cihat. hicap. patriarkik hicap.
- ninja! karafatma!
- cahil, gerici, bunlar hiçbir şeyi hak etmiyor!
- uzaklık, mesafe, bilmediğim dil.

- kaburga.
- kaburga, kaburga, kaburga.
- faşist!
- faşist, faşist, faşist.

- bitli hippie, tembel esrarkeş!
- ot kafalılar, boğazınızdan et tıkacağım!
- faşist!
- faşist, faşist, faşist

(herkes mutlu, oh çeker. Bitiş hissi oluşur gibi olur, selam pozuna doğru eğilim gösterirler.)

ANTİKOMÜNALİST - a, ben anlamadım şimdi, burada mı bitecek tarihimiz? ne oldu yani biz katharsis olduk arındık diye şimdi bitti mi yani bu konular?!

(herkes bozulma tepkisi verir)

ANTİKOMÜNALİST - e hayır, ne yapayım anlamadım, ne o öyle 1-2-3 1-2-3, bir şey değişti mi, bak ışığı açtın kapadın, hop! ben hâlâ kadın ve erkekler görüyorum, 1,2! kendimiz izole ettik dünyanın geri kalanından, harika, biz aşırı şifalandık, dünya değişti mi şimdi, ne oldu?

KOMÜNALİST - aaaaa! sürekli umutsuzluk propagandası yapılıncaya bak benim kalbim böyle oluyor!
böyle

ASİSTAN - yine çatışma çıktı!

ANTİKOMÜNALİST - düşündüklerim hissettiklerim çatışma diye yargılanınca elim böyle oluyor!
böyle!

ASİSTAN - e benim de topluluğa sunmak istediğim bir şeyler alayınca elim böyle oluyor,
böyle!

KOMÜNDAŞ - kendimi iyi olmaya, sırtmaya, mutlu görünmeye zorladığımda
ağzım
böyle oluyor.
böyle.

TEKNİK - ayyy, çok kafam karıştı! Amaaaan, ne olur ki ben de şu konforlu alanımda yatsam

koltuğumdan hiç kalkmasam
böyle.
böyle.

YÖNETMEN - herkes öyle yapmıyor mu zaten!

- öyle, öyle!
- böyle?!

ANTİKOMÜNALİST - dünyayı kurtaracak tüm eylemlilikler birleşti sanki de benimki eksik ben böyle yapınca neden sorun oluyor?
böyle?

ASİSTAN - içimde bir şey yapma ateşi yanarken dışımda konfor buzu tüterken kaşlarım böyle oluyor.
böyle.

KOMÜNALİST - geceyarısı entel arkadaşım arayıp Latife Tekin'den bahsettiğinde kulağım böyle oluyor.
böyle.

“benim entel arkadaşlarım
gece yarısı arayıp
Latife Tekin'den bahsederler
sayıları azaldı
viki kapandı kapanalı
yine de arada bir mesaj alırım
hadi birlikte bir şeyler yapalım
benim entel arkadaşlarım”

ANTİKOMÜNALİST - karnım mı aç, midem mi bulanıyor anlayamadığımda ağzım böyle oluyor.

KOMÜNDAŞ - evlenip çocuk yapmak mı evlenmeyip çocuk yapmak mı evlenip çocuk yapmamak mı evlenmeyip çocuk yapmayıp evlenmeyip çocuk yapmamak mı çocuk yapıp evlenmek mi evlenip çocuk yapmak mı böyle?

ANTİKOMÜNALİST - bana sorulmadan kabul edilmiş takvime göre yaşımı hesaplayıp yeni yaşımı kutlarken doğum günüm böyle oluyor.
(iyi ki doğdun melodisiyle, hep beraber) böyle, böyle, böyleeee!

KOMÜNALİST - bana sorulmadan kabul edilmiş yasa değişsin mi, ekleme mi yapılsın, olduğu gibi mi kalsın diye tartışılırken
kalbimin yasası
böyle oluyor
böyle.

TEKNİK - yalan söyleyip kendime yalan söylemediğimi söylediğimde
yalanım
böyle oluyor.
böyle.

ANTİKOMÜNALİST - birimiz daha psikiyatriye boyun eğip ilaçlanmaya başladığında
lafım böyle oluyor.
böyle:
“birini daha kaybettiiiiik”

ASİSTAN - birimiz daha akıntıya boyun eğip bu memleket düzelmez dediğinde
içim
böyle oluyor.
böyle.
ve böyle.

KOMÜNDAŞ - bir an için kendi içime dönüp çok otantik ve çok kendime sadık çok özgün
bir eylem yapabilecekmışim gibi hissettiğimde
umudum
böyle oluyor.
böyle.

KOMÜNALİST - hiç otantik olmayan, hiç kendime sadık olmayan, hiç özgün olmayan bir
eylem yaptığımda
başkaları
böyle oluyor.

ANTİKOMÜNALİST - ben başkasının başkası olduğumda böyle oluyorum.
ve başkası benim kendim olduğumda böyle oluyor.
ve ben isyan ettiğimde evren böyle oluyor.
ve evren böyle olduğunda ben böyle oluyorum.
ben böyle olduğumda elim böyle oluyor.
başkaları böyle oluyor.
ayak başparmaklarım böyle oluyor.

- zaten benim hayatımda her şey böyle aniden pıtıtıt diye oluyor, böyle, böyle. öyle bağlantılı süreçlerim yok, aniden pıtıtıt diye bir şeyler oluyor. mesela bir gün aniden pıtıtıt diye depresyona giriverdim. durup dururken oldu bu. bir sabah uyanınca aniden

ASİSTAN - içime içime patlayan isyanlarımın yasını tuttuğumda
yumruğum
böyle oluyor

KOMÜNDAŞ - anlatılan, yaşanan, olan her şeyde sadece sevgi gördüğümde
gözyaşım
böyle oluyor

ANTİKOMÜNALİST - adımın tarihe bir hippile birlikte geçeceğini düşündüğümde
tepkim böyle oluyor

“benim hippie arkadaşlarım
her şeyi ve herkesi severler
Galata’da çıplak ayak gezerler
her ay dolunay ritüeline giderler
uyurken modemi kapatırlar ama
arada bir internette de rastlarım
hadi Osho meditasyonu yapalım
benim hippie arkadaşlarım”

KOMÜNDAŞ - benim gördüğüm sevgiyi başka kimsenin göremediğini düşündüğümde
sevgim böyle oluyor
böyle!

KOMÜNALİST - artık hep böyle mi konuşacağız
böyle, böyle?

KOMÜNDAŞ - ama arkadaşlar nasıl göremezsiniz anlamıyorum, tabii ki her yerde sevgi var, tabii ki! her şey sevgiden. hep sevgiden oluyor bunlar. mesela... bak sen adam dövmüşsün ama sonra sevgiyi bulmuşsun! mesela senin anlattığın hikâyede dayısı dedesini vurmuş ama orada aşk var aşk! eroine aşk var! yani ne bileyim, anlatılan, yaşanan her şey sevgiden geliyor... mesela ben bir dostuma küstüm ama neden küstüm? sevgiden küstüm, bana ihanet ettiğini düşündüm, onu sevdiğim için üzülüm, küstüm, ama sevmeseydim küsmezdim, ya da hep küs olurum ama hep küs olmadığımı göre sevmişim ki küsmüşüm ki sevmişim ki küsmüşüm ki sevmişim! sonra mesela bir keresinde dolandırıldım ama sevgiden dolandırıldım, beni dolandıranın çok sevdiği bir şey vardı, onu almak için beni dolandırdı, ben de döndüm dolaştım, bu işin içinde birlikteyiz dedim, dolandıranımı sevdim, gittim polise şikâyet ettim, ama sevgiden ettim, onun iyiliği için ettim. polis! polisler! polisler de öyle! adam polis oluyor ama sevgiden oluyor! sevgiden emir alıyor, sevgiden dama çıkıyor, bir sevgi operasyonunda sevgiyle damdan düşüp bir sevgi kazasına kurban gidiyor. hayatında kim bilir kimleri seven sevgidolu bir müteahhit o binaya asansör yapmamış, polis düşmüş, ama sevgiden işte! asansörlerimiz. bizim asansörlerimiz! hayatı kolaylaştırır. sevgiyle iner çıkar, düşer kalkar. düşse bile, düşse bile ilk fikri sevgiden asansörün. mesela merdiven çıkamayan yaşlı hanım teyze, adı da Sevgi olsun, asansörü sever. asansöre biner, çıkar çıkar

çık ar çık ar çık ar çık ar çık ar... Sonra BUFFFFF!... öldü. ama sevgiyle öldü. soykırım! soykırım da sevgiyle yapılmış zaten/

KOMÜNALİST - hangisi, hangisi, onlardaki mi bizdeki mi?

ANTİKOMÜNALİST - bizde soykırım mı olmuş?

KOMÜNDAŞ - *(giderek yükselir ve çaresiz bir isyana sürüklenir, diğerleri de etkilenir)* işte olmamış, olmuşsa da sevgiyle olmuş. hah, mesela hayvanlar! hayvanları ben hep sevgiyle yiyorum mesela. çok sevdiğimden yiyorum. sevmesem yemem, değil mi? birbirimizi de çok sevdiğimizden yiyoruz. dişlerimiz kamaşıyor sevgiden, nasıl bir aşksa bu ya rabbim, tutkulu bir aşk bu, tutkulu! bütün dünya aşk içinde! terörist dediğin de bir şeye sevgisinden terör yapıyor değil mi? savaş çıkaran sevdiği şey için çıkarıyor, ha Helen ha petrol, aşk ile yapınca oluyor, değil mi, değil mi, aşk ile yapınca oluyor!?! ... .. ben aşkla barışmak istiyorum... beni barıştırır mısın?

TEKNİK - ... .. ben... nasıl yapacağımı bilmiyorum... *(büyük bir çaresizlik ve dağılma yaşanır)*

KOMÜNALİST - durun, lütfen, pes etmeyin, lütfen...

(yavaş yavaş herkes birbirine sokulur, sonra seyircinin arasındaki alana inerler.)

KOMÜNDAŞ - ben bu kadar acıyı hissedemeyeceğim, kalbim almıyor.

- lütfen, lütfen...

TEKNİK - şimdi de hiç sevgi yokmuş gibi oldu. hiç mi sevgi yok?

KOMÜNALİST - var, esas şimdi; tarihe AŞK LARIMIZ diye bir sayfa açıyorum! mesela... ben... *(gerçekten sevdiği bir şey bulmakta zorlanır)* çizme! ben kırmızı çizmelerimi seviyorum...

- evet, evet, çok güzel senin o çizmelerin, evet...

- ben... ailemi seviyorum mesela... çok güvenli bir yer benim için...

- çok şanslısın... yani gerçekten... sevindim senin için... .. ben annemle babamı boşadım. yani... .. her yere... kâğıtlar... /-yumruklar/bavullar/çocuklar/morluklar dağılmıştı... daha fazla duramazdık orada...

- ben... bedenimi seviyorum aslında... lunapark gibi... neresine bassan başka bir şey fişkırıyor...

- çok şanslısın... gerçekten... ben...

- ben zannetmişim ki... yani en azından... doğumlarda, bir de ölümlerde birleşiriz...

- lütfen yapmayın, dağılmayın...

- ama... kendimi mutlu görünmeye, kendimi salmamaya zorladığımda... böyle oluyor...

- dağılıyorum...

- lütfen dağılmayın...

(müzik girer; şarkı.)

galiba benden bu kadar

kalbimin yeri dar

paket halinde acısı da geliyor

aynı yere sığmıyor

pes etmek istediğinden emin misin?

ciğerim teneke
dokunmuyor hiç kimse
duymuyorum çığlık
donmuş cildimde

pes etmek istediğinden emin misin?

dayım intihar etti
annem teşebbüs etti
ben iyiyim şimdi
ama sonuçta ben kimim ki?

sevgiyle tiyatro yaptım
sevgiyle inandığım
aşk banal, aşk klişe
zaten fazla yaşıyım

korkuyorum bir gün
hiç yeni film çıkmayacak
oynadığım oyunun son seviyesini geçeceğim
izlediğim dizi final yapacak
kalmayacak hiçbir şey
hissetmemi engelleyecek
kalacağım dımdızlak
o zaman ne olacak?

o zaman ne olacak? x4
o zaman aşk olacak! x2

buzların eriyecek
kalbinden her yere
tüylerin ürperecek
saçların kabaracak

çünkü aşk olacak!
her yeri kaplayacak
havalanacak bedeninin
yüzecek suda gibi!

yalnız değilmişsin
başından beri!

(oyunun başından beri başaramadıkları büyüüyü sonunda yaparlar)

aşk olsun!
köklensin toprağa
aşk olsun!
alev alev semaya
aşk olsun!
tüm mahlûkata
hare krişna!
la ilahe illallah
aşk olsun!
ve öyle de oldu
aşk olsun!
ve öyle de oldu
aşk olsun!
ve öyle de oldu
aşk olsun!
ve öyle de oldu
aşk olsun!
ve öyle de oldu!
aşk olsun!
ve öyle de oldu!
aşk olsun!
ve öyle de!
(müzik kesilir, black-out)

ANTİKOMÜNALİST - *(karanlıkta, umutla)* ...oldu mu?

SON

armağana davet: bu metinde kopirayt yok, kopileft var. kendi ihtiyaçlarınızı gözeterek metni çoğaltabilir, paylaşabilir, sahneleyebilirsiniz. bunu yaparsanız kaynak belirtmeniz, topluluğumuzun ve yazarın adını anmanız, bizim deneyimimizi onurlandırır, görülme, takdir, anlaşılma ihtiyaçlarımızı gözetir.

kara kabare, oyunlarını armağan ekonomisiyle seyirciyle buluşturan, kendi içinde şiddet ve hiyerarşi üretmeyen, güzel bir dünya hayal eden ve bu dünyayı hemen şimdi burada deneyimlemenin yollarını araştıran bir topluluk.³ bu oyun da okuyucuya, tiyatrocuya can-ı gönülden armağan ediliyor ve *belirli* bir karşılık beklenmiyor. bununla birlikte bu oyun kalbinizde bir yerlere dokunuyorsa, eğer gerçekten içinizden gelirse yazara ya da topluluğa bir armağan vermek konusunda sizi cesaretlendirmek isteriz.

bu armağan şu şekillerde olabilir:

- para armağanı

³ topluluk öyküsünü okumak isterseniz: <https://karakabare.com/topluluk-oykusu/>

- herhangi bir bilginin, nesnenin, deneyimin, mekanın paylaşımı
- topluluğun gelecek oyunlarına katkı (para, tasarım, tanıtım, prova alanı, sahne gibi)
- atalık tohum
- içinizden gelen başka herhangi bir Şey

bu metinde geçen her türlü çalıŐma/pratik hakkında bilgi ya da destek isterseniz, kendi topluluğunuzda bu çalıŐmaları denemek için fikre ya da deneyime ihtiyaç duyarsanız, ya da topluluğumuza katılmak isterseniz, bizlerle bağlantıya geçebilirsiniz.

yazarla iletiŐime geçmek için:

sirvanakan@gmail.com

toplulukla iletiŐime geçmek için:

iletisim@karakabare.com

topluluğa katılmak için:

<https://karakabare.com/niyet-mektubu/>